

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudce zpravodaje Václava Štencle a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **Š. P.**, zastoupený Mgr. Rebekou Moťovskou Židuliakovou, advokátkou, sídlem Krátký lán 138/8, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2022, č. j. MD-6990/2022-160/4, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2024, č. j. 13 A 22/2022-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Magistrát hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 27. 7. 2021 č. j. MHMP 1125806/2021/Syř, uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku spočívajícího v porušení § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích překročením nejvyšší povolené rychlosti v obci o 34 km/h. Za to mu uložil pokutu ve výši 3 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení stanovené paušální částkou 1 000 Kč. Žalovaný následně rozhodnutím označeným v záhlaví zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[2] Toto rozhodnutí napadl žalobce správní žalobou u Městského soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 30. 10. 2023, č. j. 13 A 22/2022 - 27, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že správní orgány hodnotily jako přítěžující okolnost zákonný znak skutkové podstaty (spáchání přestupku v obci). Na základě kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 10. 2024, č. j. 6 As 324/2023 - 30, uvedený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Ke spáchání přestupku v obci totiž správní orgány přihlédly pouze v rámci posuzování povahy a závažnosti přestupku, nehodnotily je jako přítěžující okolnost. Městský soud v dalším řízení žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Namítá, že městský soud vyšel z judikatury, která nebyla aplikovatelná, neboť skutkový stav byl v posuzované věci odlišný. Dle protokolů o výpovědi policistů, kteří s rychloměrem reálně pracují, rychloměr nemá funkci, která by zajistila, že fotografie nevznikne, není-li postupováno při měření v souladu s předepsanými postupy. Městský soud nevysvětlil, proč judikatura Nejvyššího správního soudu obстоjí i za této situace. Stěžovatel dále namítá, že správní orgány neprokázaly přítěžující okolnost spočívající v tom, že stěžovatel přestupek spáchal za zvýšeného provozu. Intenzita provozu byla naopak snižovaná, protože se jednalo o období tzv. lockdownu. Rozhodnutí žalovaného bylo v této otázce nepřezkoumatelné a nezákonné, neboť důkaz k intenzitě provozu nebyl proveden ani vypořádán.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti pouze konstatuje, že se s napadeným rozsudkem ztotožňuje.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[5] Jelikož se ve věci jedná o opakovanou kasační stížnost, je potřeba nejprve uvést, že kasační stížnost není nepřipustná z důvodu uvedeného v § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nepřipustnost opakované kasační stížnosti podle tohoto ustanovení má totiž za cíl zabránit pouze tomu, aby se Nejvyšší správní soud znovu zabýval věcí, u které *„již jedenkrát svůj právní názor na výklad hmotného práva závazný pro nižší soud vyslovil, a to v situaci, kdy se nižší soud tímto právním názorem řídil“* (nález Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05, nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS). Kasační námitky v nové kasační stížnosti se však netýkají přímo otázky posuzované Nejvyšším správním soudem v jeho předchozím zrušujícím rozsudku č. j. 6 As 324/2023 - 30. Nejvyšší správní soud se v něm vyjádřil pouze k tomu, že spáchání přestupku v obci nebylo hodnoceno správními orgány jako přítěžující okolnost. Stěžovatelem nyní uplatňované námitky nebyly předmětem posouzení ze strany Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost je proto přípustná.

[6] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s., Nejvyšší správní soud odmítne pro nepřijatelnost kasační stížnost ve věci, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, jestliže svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[7] Kritéria přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vymezil již v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, která se uplatní též na všechny věci, ve kterých před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28, č. 4219/2021 Sb. NSS). Kasační stížnost je proto přijatelná v případech, k nimž se judikatura doposud nevyjádřila, v nichž existuje judikatura rozporná (nejednotná), nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Dále je kasační stížnost přijatelná rovněž v případech zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2021, č. j. 10 As 154/2021 - 23, nebo usnesení ze dne 27. 8. 2021, č. j. 9 As 144/2021 - 31).

pokračování

[8] Stran přesahu vlastních zájmů z pohledu výše uvedených kritérií stěžovatel v kasační stížnosti nic netvrdil. Uplatněné kasační námitky neobsahují důvody, které by mohly založit přesah vlastních zájmů stěžovatele, natož přesah svým významem podstatný. Nejvyšší správní soud v napadeném rozsudku městského soudu rovněž *prima facie* neshledal žádná pochybení, natož pochybení zásadního rázu, která by mohla mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Námitky uplatněné stěžovatelem řeší dosavadní judikatura Nejvyššího správního soudu, od které soud neshledal důvod se odchýlit ani v nyní posuzované věci.

[9] Pokud jde o otázku, nakolik je záznam z měřiče Ramer 10c důkazem toho, že byl dodržen návod k jeho obsluze, městský soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2018, č. j. 4 As 159/2018 - 37. Citoval z něj pasáž, která odkazovala na další judikaturu tohoto soudu (rozsudky ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 - 27, a ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015 - 51). Jako jediný důvod, proč by tato judikatura neměla být nyní aplikována, stěžovatel uvádí odlišný skutkový stav posuzované věci. Na žádné odlišné skutkové okolnosti, které by se skutečně týkaly nyní posuzované věci, však fakticky nepoukazuje. Zmiňuje totiž pouze výpovědi policistů, které ovšem neproběhly v nyní projednávané věci. Skutečnosti neodpovídá ani tvrzení stěžovatele, že protokoly o těchto výpovědích byly založeny ve spise. Žalobce má spíše zřejmě na mysli výpověď policisty učiněnou v jiné věci, kterou citoval ve svém odvolání. Měla-li by však tato výpověď být důkazem konkrétních skutkových okolností nějakého případu, zcela jistě by se jednalo o případ jiný, nikoliv nyní projednávaný.

[10] Na druhou ze stěžovatelem uplatněných námitek (neprokázání přítěžující okolnosti v podobě spáchání přestupku za zvýšeného provozu) poskytuje judikatura Nejvyššího správního soudu také odpověď. Touto judikaturou je kromě předchozího zrušujícího rozsudku č. j. 6 As 324/2023-30 také v něm citovaný rozsudek ze dne 28. 6. 2017, č. j. 6 As 301/2016-36. Opět má být totiž řešena prakticky shodná otázka jako v předchozím kasačním řízení, pouze stěžovatel namítá nepřijatelné zohlednění jiné skutkové okolnosti (v předchozím řízení šlo o zohlednění spáchání přestupku v obci). Jak již ovšem uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 As 324/2023 - 30, přihlédne-li správní orgán k určité skutkové okolnosti při posuzování povahy a závažnosti přestupku (§ 38 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), neznamená to, že by tuto okolnost považoval zároveň za přítěžující (§ 40 téhož zákona). Jedinou přítěžující okolností, ke které správní orgány v dané věci přihlédly, byla recidiva stěžovatele. Zvýšený provoz správní orgány jako přítěžující okolnost nehodnotily.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Vzhledem k tomu, že městský soud rozhodl v souladu s ustálenou a jednotnou judikaturou, která poskytuje odpověď na stěžovatelem vznesené kasační námitky, a nepochybil ani při výkladu hmotného či procesního práva, Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 ve spojení s § 120 s. ř. s. Ačkoli byla kasační stížnost odmítnuta, což je situace, na kterou obecně pamatuje § 60 odst. 3 s. ř. s., k odmítnutí pro nepřijatelnost dochází na základě zjednodušeného věcného posouzení případu (usnesení rozšířeného senátu

Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS), a proto je namístě rozhodnout o náhradě nákladů řízení podle úspěchu ve věci (viz již citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 83/2021-28). Žalobce (stěžovatel) neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti, náhrada nákladů řízení se mu tudíž nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. října 2025

JUDr. Ing. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu